

REISVERSLAG 2018 deel 1.

1 Mei

Dit jaar gaat de reis wederom richting Denemarken, helaas weer zonder onze vrienden Bert en Willy van de Mazzeltof. Bert zijn gezondheid laat het nog niet toe om zo een verre reis te maken. Midden in de nacht wakker geworden door gebulder van wind en slagregens tegen onze ramen op de Hoogkampaan, het zal wel eens normaal beginnen . Toch naar het schip want onze vrienden Ben en Jan hadden een vertrekkers ontbijt geregeld precies om klokslag 07.30 bij ons aan boord. Mijn dolletje van deze winter om precies op dit tijdstip de trossen los te gooien werd genadeloos afgestraft door deze 2 heren. Maar we kregen een heerlijk ontbijt geserveerd , roerei met zalm en croissantjes jus enz. Maar de trossen bleven nog maar even vast en we hebben gezellig elkaar een prachtige zomer toegewenst terwijl de regen op het scheepje neder daalde. Tegen 12.00 werd het droog en met een westelijke wind 5/6 op het fok met de motor zachtjes bij naar Enkhuizen geslingerd. Bij de sluis het eerste akkefietje van deze reis, er ging een tonnenlegger van de kustwacht ons voor in de sluis en deze vakmensen meerde hun schip af in het midden van de sluis. Wij waren met 3 scheepjes om de kolk op te vullen, 1 Belg wijzelf en nog een flink schip met een schipper alleen aan boord. Let op ; er stond een pittig windje schuin op de kont en de Belg deed een verwoede poging om dwars in de kolk aftemeren waarbij hij de alleen varende schipper flink in de problemen bracht . Tot overmaat liet de kaptein van de tonnenlegger lekker zijn 2 schroeven ronddraaien zodat we met de grootste moeite schade aan onze scheepjes konden voorkomen. Toen we vast lagen ben ik even stoom af gaan blazen bij de tonnen legger en de kaptein er wat minder subtiel op gewezen dat zijn maten bij elke sluis grote borden hebben geplaatst met SCHIP VAST SCHROEF UIT. Met het schaamrood op de kaken stond meneer voorschut bij zijn gniffelende bemanning en bood zijn excuus aan. Mogelijk was ik een beetje pissig mede omdat ons scheepje een grote beurt had gehad deze winter en de lak er weer spic en span op zit. Zal je op de eerst dag meteen weer schade oplopen door zo een klojo. Maar na dit akkefietje rustig naar ons ankerplekje gevaren voor het Museum en daar het anker weer laten wennen aan de Hollandse klei en straks de kiezels in Denemarken. In de avond werd het blak en horen alleen nog de futen en het kerkklokje van het museum. Is de dag toch weer goed afgesloten en gaan we de kooi bekijken of ons deukje van de vorige zomer er nog in zit. Truste vrinden. Oja Elena en tante Clothilde moeten nog even geduld hebben want er is weer wat wind voorspeld deze nacht.

2 mei.

Een heerlijke nacht gehad rustig zwaaiend achter ons anker. De deuk in ons matras paste zich moeiteloos aan het beetje gewicht meer dat we deze winter hadden verzameld met alle gezellige etentjes met vrienden en onze mede bewoners in ons complex Voor Anker. Maar we zijn vastbesloten om de weegschaal af en toe te raadplegen om niet als een Michelin mannetje thuis te varen, ergo het wordt schraalhans keuken meester aan boord. Maar het begin is er niet naar. We hadden van vriend Jan v A een heerlijke portie asperges gekregen en er was nog volop Ganzen vlees die ook mee aan boord waren verdaagd. Al met al de voorraad van thuis was netjes in kastjes en koeling geborgen waarbij de deurtjes maar net dicht konden. Om 09.00 uur de slik van het anker gespoeld en de fok gehesen en met een tandje motor bij naar Makkum gewaggeld. Zuid op de kont windje 5/6 is nou niet echt een koers waarbij je zorgeloos een bakkie koffie zet, dus tussen de heftigste rollers door heeft de schipperse de fluitketel stevig op het pitje duwend toch een bakkie troost kunnen maken. Zij is op zo een moment een super bemanningslid en geeft geen krimpje zogezegd. Vriendelijk zwaaiend naar de commerciële bergers die net achter het havenhoofd lagen te loeren op buit de haven van Makkum binnen gelopen en het stadje verkend. Jaren niet geweest en teleur gesteld de verandering aanschouwd. Alles op de toerist en passant afgesteld met grote terrassen en tot onze teleurstelling was ook de fabriek van Tichelaar die generaties lang het mooiste Makkumer aardewerk hebben gemaakt geheel ontruimt. Op een terras met een biertje zitten mijmeren over vroeger, wel in een zonnetje wat het geheel weer wat verzachte. Ja beste lezer op mijn leeftijd kan je praten over vroeger, was niet altijd beter maar bij deze tijd zet ik als ouwe bok dikwijls een groot vraagteken. Het zij zo. Terug aan boord snel de touwen los en met de fok op naar de sluis van Kornwerd geslingerd alwaar we met het koppie in de wind afmeerde voor de nacht. Windje naar het N/W draaiend lagen we lekker in het oppertje naar het fluiten van de wind te luisteren en hebben we heerlijk gesmikkeld van Ganzen goulash met garni. Alweer een koningsmaal en na een klein neutje in het bolle buikje van Elena voldaan de kooi in geschoven. Oja tussendoor nog even een klein mankement in de vetkelder opgelost, het externe opvoerpompje gaf problemen, bij langdurig moteren zoog hij lucht mee en dat vind mijn dieseltje niet fijn hij wil alleen op diesel lopen en lucht wordt niet geaccepteerd. Dat hij gaat stotteren net voor de haven of sluis maakt hem niets uit, diesel wil hij hebben de rakker. Dus de opstandige pomp buiten het aanvoer systeem gekoppeld waarna hij weer snorde als vanouds bij het aanraken van de gashendel. Truste vrinden.

3-Mei.

Regen en wind deze nacht bij de sluis van Kornwerd maar met opstaan was het droog met een N/W 3-4 dus goed te doen naar Harlingen. Vanaf laagwater heb je 4 uur de volle vloed mee over de Boompjes. Alleen had opa niet goed op de marifoon kanaal kaart gekeken dus was lichtelijk geïrriteerd dat de sluismeester onze oproep niet beantwoorde. Met koffie zetten en toilet bezoek werd de brave borst beschimpt. Na een marifoon test met de verkeerspost toch nog maar even nauwkeuriger de gegevens in het boek bekeken en met het schaamrood op de kaken moeten constateren dat pagina 12 niet het zelfde is als kanaal 18. Na 1 oproep werd ons zeer vriendelijk verteld dat de sluis voor ons gereed gemaakt werd. Foutje bedankt en beter opletten opa, subtiel werd ik door de stuurvrouw er op gewezen dat dit op mensen van mijn leeftijd vaker voorkomt, ben je meteen wakker vrienden. Dus vlot naar Harlingen en met een toch wel koude wind in de nek naar Leeuwarden gevaren en meteen na de Slauwerhofbrug afgemeerd aan de kade, scheelt weer havengeld en met de vlet door de grachten van de stad is immers veel leuker. Even een nieuwe handy aangeschaft voor de stuurvrouw want haar oude gaf teveel storing, je moet tenslotte altijd bereikbaar zijn eist deze tijd. Beetje appen en sms met familie en bekende uitwisselen is op zo een lange reis toch wel prettig. Daarna op een terrasje zitten mijmeren dat we het wel treffen met het weer en ELKAAR. 4 maanden op een paar vierkante meter overleven is niet voor een ieder een makkelijke opgave. Terug aan boord heerlijk gedineerd met de asperges die we van onze vriend J v A mee hadden gekregen, nog wat plukvlees van de Uitdammer ganzenpootjes Hollandaise saus en likje aardappelpuree glaasjes Chardoney er bij en we rolde met bolle buikjes op de bank voor een knippie. Zwaar leven toch tot zover. Maar er komt zo wel weer een beetje ruimte in onze koelkast, dat dan weer wel. De bekende sleepboot ANNIE lag er ook weer maar de kapitein had nu waarschijnlijk voor een blaasontsteking te ontlopen een overal aangetrokken. Voor de lezer die mijn verslag van enkele jaren terug nog niet heeft gelezen even een verklaring. Enige jaren geleden lagen we hier met pech, ik moest de motor een eindje ophijsen om de kapotte startmotor te demonteren terwijl het een graadje of 26 was. Dus ik als een eend met kont omhoog in de vetkelder sleutelend dikke druppels lui zweet op de kop werd ik gesommeerd door mijn stuurvrouw om even naar het voordek te komen. Aldaar werd ik verrast door het aanblik van de kapitein van de ANNIE die gekleed in een blouse kort rokje en schoentjes met klein hakje zijn roestplekjes aan het bijwerken was, opzicht nog niet zo heel erg ware het niet dat zijn verfpotje op de grond stond en telkens als hij zijn kwast in het potje doopte wij een riant uitzicht hadden op zijn slingerende klok en hamerstel. Op

onze leeftijd hebben we best wel verrassende dingen meegemaakt maar deze was er weer een van de buitencategorie. Dat zijn sleepboot aan de kade ligt net na een scherpe bocht in de verkeersweg is al een bedenkelijke zaak en zeker niet goed voor de verkeers veiligheid, tevens zit er een autoschade en bergings bedrijf recht tegenover zijn schip. Wel toevallig allemaal nietwaar. Nou met deze gekkigheid sluiten we de dag weer af, het was top .truste vrienden.

4 Mei.

Heerlijk geslapen en gewekt door de passerende werkende mens op fiets en brommers die op weg waren om onze AOW bij elkaar te schrapen. Om 09.00 door de Zwettebrug en afgemeerd aan de nieuwe steiger voor de diverse supermarkten. Bij een bezoek aan de bekende Aldi weer teveel artikelen gevonden die we nodig dachten te hebben. Je kan beter vooraf een boodschappen lijstje maken dan loop je niet het risico dat je boodschappen karretje een uitgelopen wiellager krijgt. Na alles weer in de nog net gevonden kiertjes te hebben gepropt aan de Prinsentuin afgemeerd en de stuurvrouw de wal opgestuurd om te winkelen (was niet veel overredingskracht voor nodig). In het zonnetje kleine klusjes aan boord gedaan en rond de middag de stad achter ons gelaten. Het Friese land ligt er fris en fleurig bij en een klein stukje na Birdaard aan een steigertje afgemeerd. Daar lag ook een scheepje die we vorig jaar in Carolinasiel hadden ontmoet. Nou zonnetje glaasje en nootje zorgde voor een gezellige namiddag en het avondmaal werd even uitgesteld tot na de dodenherdenking en 2 minuten stilte op de dam. Gelukkig verliep de ceremonie zonder problemen en we konden deze dag afsluiten met een smakelijke maaltijd. Nog even een klein drupje in de concurrent van Elena, dit is een fraai design glaasje zonder pootje , dit gemis is gecompenseerd door een lederen onderzetter waar het bolle buikje mooi in past. Elena heeft volgens mij wel de pest in maar ik heb altijd een zwak gehad voor de minder bedeelde in ons slurpende en nippende wereldje. Afsluitend het was weer een topdag. Tr vrienden.

5 Mei.

Wat een pracht weer om Bevrijdingsdag te vieren, volop zon en windje 3 Oost. Betijds los en vlot door Dokkum en de sluis Dokkumer Niewenzijlen. Op het Lauwersmeer begon plots het oliedruk lampje te branden, je schrik je het apezuur want dit voorspeld meestal niet veel goeds. Vlot motor uit en geconstateerd dat de peilstok geen olie aangaf. Oppervlakkig niets te zien dus

olie bijgevuld en alles bleek weer in orde. ½ uur later weer het zelfde probleem, dus net voor Zoutkamp het anker er voor en na inspectie bleek een externe olie leiding te lekken. Gelukkig waren deze leidingen voorzien van reparatie koppelingen en net na een te scherpe bocht zat een lek waar de olie uitspoot. Ergo na enig geknars in opa zijn bovenkamertje besloten om een stukje van de slang af te zagen en de reparatie koppeling weer te hergebruiken waardoor het geheel weer naar behoren werkte. Intussen was er wel 5 liter 15 w 40 in de bilge verdaagd, zal het tzt wel ergens afzuigen. Er komt deze winter weer een klusje aan vrinden , we gaan alle flexibele leidingen maar eens vervangen want 35 jaar blijkt nu te lang te zijn. Afijn na een verschoning verder en bij Zoutkamp bij Q8 getankt en een kannetje olie in reserve ingeslagen. Daarna door het Reitdiep slingerend naar de Wetsingersluis gevaren en aldaar vast geknoopt om de zaterdag avond te vieren.

WETSINGERSLUIS.

Gelegen tussen oude hoge zeedijken ligt het restant van de Wetsinger sluis. Leunend op de oude brug komen visioenen van vervlogen tijden voorbij. Laatste borg om de stad Groningen te vrijwaren van de woeste water vloed. Ik zie schippers met een vol zeil varen maar ook de hele familie in het zeel . Nu rust, met vervallen restanten walmuren waar tussen plantjes welig tieren. Een koppel kievieten tuimelen in de lucht en schaapjes in gelid op de hoge dijk. Terwijl de zon langzaam achter de horizon zakt valt er een serene rust neer. WETSINGERSLUIS wat een prachtig stukje Groninger geschiedenis.

Weer een prachtige dag met kleine probleempjes die oplosbaar waren. Ik ga voldaan de kooi in na gezamenlijk nog een paar troostdruppeltjes genoten te hebben. Ja vrinden vroeger kregen we pelpinda,s op zaterdag avond. Ik vind mijn troostdruppeltjes toch makkelijker. Tr Vrinden.

6 mei.

Wakker van het gekwetter van de vogels en een enkel mekkerend schaap. Met de hond aan het dauwtrappen geweest waarbij de schapen ons met ongeloof na staarden. Maar wat een rust zo vroeg in de morgen in dit mooie Groninger land. Om 09.00 uur ging het dubbelrood van de brug en zijn we het laatste stukje Reitdiep afgevaren. Door Groningen in het weekend is een crime, zet je verstand op nul en bekijk de stad op je gemak vanaf het water. Het zonnetje was volop aanwezig en met 25 gr Ray-ban op de snavel en KNRM petje op de grijze knar was het goed te doen. 3 uur later voeren we het Eemskanaal op en via de sluis te Farmsum konden we afmeren in de gastvrije haven van Delfzijl.

Na het avondmaal lekker het lijf een grote schrobbeurt gegeven en voldaan zit ik nu met knijpende oogjes dit verslag te schrijven. Alweer een topdag en dat in begin Mei. We hebben dit wel eens anders meegemaakt. Nog even een drupje in de gezette torso van tante Clothilde en opa schuif de la in om naast de stuurvrouw de nacht door te brengen. Verder geen vragen stellen want het antwoord is toch een onsamenhangend geknor waar geen landvast aan vast te knopen is. Het is goed zo . truste vrienden.

7-Mei.

Na een rustige nacht het trieste stadje Delfzijl achter ons gelaten. Lege winkels en leegstaande woningen dat is er overgebleven van eens een welvarende haven en industrie stad. De huidige tijd brengt niet altijd welvaart. Maar met een klein zuchtje de Eems afgevaren naar het Eemswatje waar we nog een uurtje op wat water moesten wachten. Onderweg nog wel bestormd door een kustwacht vaartuig waar een overijverige politie man ons sommeerde om buiten de rode tonnen lijn te varen omdat wij een gevaar zouden zijn voor de grote scheepvaart, die overigens in geen velden of wegen te zien was. Maar ja je moet toch laten zien dat je ook aan dek er imposant uitziet met je koppel met handboeien en pepperspray . Op mijn opmerking dat ik nog lekker geen AIS had ging hij niet in, maar ja hij had op de vroege maandagmorgen toch een ouder echtpaar kunnen behoeden voor ernstig letsel dus zijn dag was goed begonnen. Verder over het wad geschuifeld en hier en daar bij het afsteken van een geultje krap over de bodem omdat de dagenlange oosterwind voor wat verlaging had gezorgd. Maar in de haven van Nordeney was voor ons ruimte zat en hebben we een klein drupje genomen op de overtocht. Liesbeth ging meteen met de hond aan de wal want de nood was redelijk hoog en ging meteen havengeld betalen bij de oude rocker die jarenlang drummer bij Normaal was geweest. Het was weer een top dag vrienden . truste.

8-Mei.

Paradijselijke dag vandaag . zal het ff uitlegge. Wakker met volop zon/met mijn rug gaat het wat beter/Sarah niet geblaft voor 07.00 uur/mag zelf de hond uitlaten(valt eigenlijk niet onder dit item)/Vodafoon heeft zelf de buiteland modus ingeschakeld/ ontbijt stond gereed bij terugkomst van uitlaat sessie /besloten om nog maar een rustdag in te plannen/ nog meer zon/koffie in de kuip/in de middag maar 1x hoeven voorstellen om op het terras te gaan

zitten/vrij tafeltje gevonden met parasol/ na 3 biertjes nog dorst/vrouw ook/elkaar aan boord geholpen(was overigens niet nodig)/knippie op het dikke kussen in de kuip gedaan/restje spaghetti van gister opgewarmd (dus geen warme kook sessie)/Nu met een kop als een havenlicht in een donkere nacht dit stukje zitten typen(met veel correcties). Het was me het dagje wel vrinden, groetjes van Elena en de oude schipper en zijn kooimaatje. Truste.

9-Mei.

Alweer zon en een klein windje O/ZO. We zouden eerst over het wad naar Wangeroog maar dan zouden we nog 2 uur op tij moeten wachten, dus de 1ste Stuurvrouw vond het beter om naar buiten te gaan want moteren werd het toch en op zee schiet je dan toch veel beter op dan op het wad de prikkengeul volgen en zeegaatje in en uit . Over een rustige zee naar het kopje van Wangeroog gevaren met af en toe een spatje buiswater. Tegen 17.00 uur met ruim water onder het vlak het kopje gerond en in de luwte van het eiland het anker er voor. Rust vogels en een enkele zeehond die ons verwijtend aan staarde waar wij de moed vandaan haalde om hun wereld te betreden. Beste beestjes deze wereld is ook een beetje van ons en zolang we jullie niet verstoren eisen wij ook ons deeltje op. Afijn na de maaltijd beiden zo rozig als een overrijpe tomaat de kooi in voor een kort knippie. Net dromend van leuke dingen (gaat jullie verder lekker niets aan) werden we opgeschrikt door een vreemd gefladder, ik er uit en aan dek of er soms een vogel tegen de verstaging was gevlogen. Niets te zien dus weer verder met mijn droom, wat niet lukte. Toen we uit de kooi stapte zou Liesbeth de gordijntjes even openen en gaf een verschrikte gil. Er zat in een hoekje een postduif ons verdwaasd aan te kijken. Toen Liesbeth het beestje wou pakken om weer in de kuip te zetten ging er van alles mis. Duij fladderde door de roef en gooide het toegeschoven drinkbakje om lande in een hoekje waar Liesbeth hem kon pakken onderwijl foeterend op mij omdat ik passief zat toe te kijken hoe mijn leeuwentemmer nog geen makke postduif kon temmen. Afijn duif in de kuip met korstjes brood en bakje water. Toen Liesbeth het beestje kalmerend toesprak vloog de rakker weer de hut in en ging parmantig op ons bed zitten met een blik van pak me maar. Toch maar buiten gezet en het beste gewenst. Ben je weer ff bezig. Daarna de hond uitgelaten voor zijn avondplasje. Ging de rakker op zijn gemak richting duinrand en keek onderweg geen een keer om. Daar sta je dan met een vlet die steeds droger gaat liggen door het vallende water. Uiteindelijk kwam ze rustig terug sloffen wetende dat de baas niet zo blij was met zijn gedrag. Met kouwe

stempels en kuiten weer aan boord beland waar Elena klaar stond om me te troosten. Normaal geen drupje op zee maar het is het grootste deel van de nacht een zandbank waar we hoog en droog staan. Gelukkig vallen we over de goede kant scheef anders slaap je vannacht met je kop omlaag en benen in de lucht . het was me het dagje weer wel . tr vrienden.

10 mei.

Rustige nacht gehad, kan ook niet anders als je droog op een zandplaat staat. Met de vlet de hond uitgelaten, er lag wel een zeehond te zonnen maar na 2x kijken bleef hij rustig liggen aan de waterkant. Weer aan boord bleek onze postduif nog zielig ineem gedoken in het gangboord te bivakkeren. De maiskorrels die hij of zij als ontbijt kreeg gingen er gretig in en als dank kregen we wat flinke klodders mest in het gangboord. Oké we zouden overgaan door de bocht vandaag. Voor de zekerheid toch nog even de Whetherbox uitgelezen. Wind Oost 4 zee 1mtr en draaiend W toenemend naar 5 , zou allemaal nog net gaan want met West 5 kan je op de Elbe met de vloed mee kort onder de dam zonder grote problemen Cuxhaven bereiken. Voor de zekerheid ook de buien warnings bekeken. Ja hoor regen en in buien met onweer mogelijk windstoten **9 beaufort**. Dit was ff te gortig voor de schipper ,daar waag ik mijn schip en bemanning niet aan. Na overleg besloten om dan maar een stukje de Jade op te varen en te schuilen in Horemersiel . Daar de dag gevuld met klusjes lezen en het afzetten van onze fladderende reisgenoot. Met zijn krop vol maiskorreltjes (was voor popcorn te maken) ging hij parmantig op de reling zitten en vertrok zonder groet. Hoop dat hij niet te ver hoeft te vliegen want popcornmais opwarmen geeft problemen. De gedaalde temperatuur heeft mij genoopt om de korte hosen weer te verruilen voor een lange slobber broek en een trui met capuchon, zie er nu uit als de gemiddelde pinpas crimineel maar het zit wel lekker warm ,dat dan weer wel. Zo mijn lieve Elena nog even voorzichtig bij haar ronding gevat en met een klein drupje je weet wel is deze dag toch weer een feest geworden mede door de maaltijd die mijn kokkie weer heeft bereid. Ik had iets in mijn hoofd met duivenborst op een bedje van slaharten maar zoals gelezen was de vogel gevlogen. Trouwens was geen goede move dit voorstel want de hele winter gans in vele bereidings vormen was nog te vers in haar geheugen. Het werd dus kapucijners met uitgebakken spekjes piccalilly en veeeeeel uitjes. Gaat beslist problemen geven want elke boontje heeft zijn toontje. U leest morgen of ik de nacht in de echtelijke sponde heb doorgebracht of verbannen werd naar de bank in de kajuit. Ik ga d'r voor. Tr vrienden.

11-Mei.

Het bonen verhaal liep met een zuchtje af maar het restje dat de hond had gekregen gaf in de vroege ochtend problemen. Om 06.00 liep de schipper al op de wal met het bruine mormel aan de lijn . Het is best een aardig beestje maar de uren kloppen al jaren niet dat zij er even uit wil. Na deze exercitie nog even de kooi ingedoken maar door gesnurk alom er na een half uurtje maar weer uitgegaan. De 1ste stuurvrouw vond het een mooi dagje om de Duitse Bocht te ronden. Het was immers rustig weer. Op mijn verweer dat we nog minstens 2 uur moesten wachten om niet te vroeg bij de monding van de Elbe te wezen ivm de kentering van het tij werd niet op ingegaan, het is nu lekker weer dus we moesten maar gaan. Afijn met het tuig op tegen het slingeren waren we te vroeg bij de Elbmundung en hadden tot Cuxhaven 2 knopen stroom tegen. In het vervolg 3 uur na hoog vertrekken uit Wangeroog of Horrummersiel. In de haven van Cuxs toch even een neutje genomen op de heenreis die met staande mast werd gedaan. Nu bekaaf en stuur met mijn linkerhand mijn rechterwijsvinger naar het juiste toetsje om dit op te schrijven. Ga nog 1maal Elena even strelen voordat ik de kracht niet meer heb. Tr vrienden.

12.Mei.

Wat denk je om 06.30 getrippel op de kajuit vloer, het bruine Welhs terrorist vond het nodig mij uit te nodigen voor een ochtend wandeling. Je kan dit nog een kwartiertje negeren waarna zij overgaat in ligt gegrom en als dit niet helpt wordt het blaffen. Ergo om 07.00 uur liep de oude schipper met het mormel op de verlaten kade alwaar zij druk snuffelend niet naar het andere eind van de lijn omkeek. Terug aan boord stond gelukkig het ontbijt klaar wat veel vergoeden. Om 09.00uur de trossen los en met de volle vloed op naar Brunsbuttel . Na ruim 2 uur (ruim 7.2 knopen) lagen voor de zeeluis van Bruns. We konden er meteen in en achter ons sloten gelijk de deuren. Topperdetop we hebben wel eens een ruim uur op de knobbelige Elbe liggen draaien voor we geschut werden. In de jachthaven was alle ruimte zodat we een mooi plekje aan de drijfsteiger konden innemen. Het is immer weer een imposant gebeuren als de zee reuzen op een paar meter langs je schip glijden . Maar we zijn binnen zagezegd en nemen nu even een time out . In de avond naar onze favoriete pizza bakker geweest , de Factory en aldaar genoten van

onze pizza factory met glaasjes rood en afgesloten met een glaasje grappa (of twee). Daarna naar de ijssalon van Emilia Ungaro die met haar mahony houten benen ons een perfecte tiramisu en kirsbecher presenteerde. Oja voor de instromers, Emilia is de eigenaresse van de salon en heeft elk jaar een andere kleur kousen aan haar bevallige benen. Zodoende. Voldaan naar boord waar we elkaar netjes aan boord hebben geholpen. Resume; het was wederom een feestdag en het is nog niet eens zondag. Tr vrinden.

13-Mei.

Krassende kraaien die zo karakteristiek zijn voor Brunsbuttel maakt ons wakker. Alweer zon het kan niet op. Na het ontbijt er een heerlijke lees dag van gemaakt, beetje appen en het nieuws via internet bijhouden. Als avondmaal weer naar de Pizza Factory gegaan alwaar we hartelijk werden verwelkomt door Elena (de naamgeefster van mijn glaasje waar ik voor het slapen gaan mijn troostdruppeltjes in laat afdalen) Heel attent vroeg zij naar onze vrienden Bert en Willy en was oprecht teleurgesteld dat zij er ook dit jaar niet bij waren. Wederom een top pizza gegeten met glaasjes bijpassend vocht. Bij het afscheid nemen spraken we beiden de wens uit dat we deze prachtige start van de zomer nog lang kunnen voortzetten. Und bis ende August im gezondheid. Aan boord nog even zitten mijmeren en voldaan met een paar drupjes Talisker Storm in mijn Elena de dag afgesloten . Het wordt eentonig ,maar weer een toppertje. Tr vrinden.

14.Mei.

Vandaag is mijn kooimaatje jarig en ik vertel niet hoe oud zij is geworden, maar zij beweegt zich nog altijd soepeltjes over ons scheepje. Af en toe even nadenken met welke been het eerst bij grote opstappen maar nog steeds met veel plezier. Gezellig koffie met kuchen in de super gedronken en nog een paar flesjes troostdruppels aangeschaft. Wat is het hier toch aanmerkelijk goedkoper dan in Holland. Die Merkel doet toch niet alles verkeerd. Betijds de trossen los en zeer rustig naar kilometer 20 gevaren en aldaar tussen 4 palen vast geknoopt en van de zon en omgeving genoten. Er is een strandje waar we met de vlet makkelijk de hond kunnen uitlaten. De gehele dag stond Liesbeth haar nieuwe mobiel te ratelen met felicitaties en appjes. In de vallende schemering genoten van de vogels die elkaar en ons een goede nachtrust

toewensten. Alweer een topdag ,wat een start van deze reis . Morgen op ons gemak een stukje verder. Mogelijk de Flemhuderobensee waar we ook op de palen kunnen liggen. Tr vrienden.

15.Mei.

Betijds dit mooie overnachting plekje verlaten en tegen de wind in naar de Flemhuderobensee gemotord. Deze plek ligt op km 86 en heeft ook goede afmeer palen. Op het kanaal was rustig scheepvaart verkeer ergo en kalme reis waarbij we door diverse Hollandse charterschepen werden opgelopen. Mogelijk vangt het seizoen voor hun weer aan met het pinksterweekend . Onze vrienden Cornelis en Gerrie Oost met hun schokker Fiat Voluntas lopen ons ook langzaam op en liggen nu in het Gieselau kanaal op km 40 en zijn hier ook morgenavond aanwezig. Vanavond zowaar een wolkje gezien aan het zwerk, moet niet te gek worden vrienden. Het weer wordt waarschijnlijk weer wat normaler met een zonnetje en wolkje. We zijn inmiddels zo verkleurd dat ik mijn kooimaatje in het donker alleen kan vinden als ik een schuine mop vertel en haar witte tandjes zie glinsteren. Och de schat toch. We lagen eerst op anker maar ben bij nader inzien maar aan de palen gaan liggen , het zuigt namelijk nogal als er weer zo een container stapel voorbij komt en met een stokanker kan je ketting zomaar om de vloei heen draaien en wakker worden op het kanaal door getoeter van zo een zeekasteel trekt me niet echt. Normaal stel ik het ankeralarm in maar met deze dagen en dit weer slaap je als de bekende marmot. Dus lekker met 4 trossen aan de palen en straks slaap ik al voordat me oor op het kussen ligt. Nog even een paar troostdruppeltjes in Elena laten afdalen om er even later walsend weer uit te halen. Lijkt wat om slachtig maar de meerwaarde er van is het beeld dat hierbij ontstaat. De geur en smaak van een prachtig distellaat wat jaren in een donker houten vat op mij heeft liggen wachten en nu even samen met Elena en mij een wonderschone dag afsluiter mag zijn. Beste lezer mogelijk draaf ik nu wat door in jullie ogen maar ik kan Elena en proef de smaak van deze nectar in haar bevallige torso. Dus . truste vrienden

16.Mei.

Copy van gisteren, er is wellis waar af en toe een spaarzaam wolkje aan het zwerk maar de volle zon is ook niet alles. Je zou haast verlangen naar een fris

buitje om het stof van het schip te spoelen, niet dus de schipper heeft de dekwass pomp en luiwagen zelf maar ter hand genomen terwijl de schipperse een wandeling ging maken. Na 1 ½ uur lag het schip er weer gelikt bij en was ik aan een blaasie toe zozegd. Verder lekker gelezen met factor 30 op de schouders omdat we wel verkleurd zijn maar als het t shirt uit is ben ik net Tom Dumolin, bruine armen tot halverwege de biceps (althans wat daar nog van over is ha ha) en de rest is nogal yoghurt kleurig. Maar voorzichtig met de zon dus betijds de parasol opgetuigd, verkleuren was vroeger een must maar tegenwoordig moeten we daar voorzichtiger mee omgaan. In de middag even een klein knippie en gewekt door het achteruitslaan van de DAF van de Fiat Voluntas die naast ons kwam liggen. Leuk om elkaar na zoveel wintermaanden weer te ontmoeten dus verhalen te over. We hebben er weer zin in om de visjes in de Oostzee op hun kwaliteit te testen. De rest van de grijze vloot blijkt ook onderweg dus we gaan de Oostzee weer bevolken met onze traditionele scheepjes. Straks gaat de TS vlag weer gehesen zodat we weer welkom zijn in vele havens waar we door ons lidmaatschap een aantal dagen gratis mogen liggen, we zijn dan toch weer echte Hollanders. Nu Elena even een vrije avond gegeven waar zij alle begrip voor had, lief he. Tr Vrinden.

(TS is de naam van de Deens vereniging van vooral houten schepen, ooit is er een foutje gemaakt door een voorzitter die zijn schip verruilde voor een stalen jacht toe te staan lid te blijven. Sinds die tijd hebben veel buitenlandse schepen zich aangemeld en zijn lid kunnen worden. Er schijnt nu een leden stop te zijn voor niet Denen, maar wij zijn al een aantal jaren tot ons plezier lid .)

17.Mei.

Wat denk je ,een wolkje. Met lichtelijke verbazing naar gekeken en snel de Whetherbox opgestart. Valt allemaal nog al mee volgens de Duitse Wetterdienst, een kleine dip en dan weer vol gas mit der sonne. Bij het aan land gaan om de hond uit te laten bij een klein strandje stapte ik met mijn laars in een stuk puntig ijzer dat tussen een rietpol stond. Gelukkig niet al te diep in mijn voet maar had slechter af kunnen lopen. Wel een klein gaatje in mijn dure Deense laarzen maar dit gaan we plakken of zo, ben er zo zuinig op want maat 47 is niet overal voorradig. Vorige zomer in Svendborg zeker bij 8 schoenwinkels in Svendborg lopen leuren in de bloedhitte en bij een laatste wanhoopspoging vlak bij de haven werden ze zo uit het rek gepakt, wellis waar voor de lieve som van € 80 dus je begrijpt dat ik er zuinig op ben. In de middag gezellig de burens op visite gehad en zitten praten over onze problemen bij het

ouder worden. Maar overwegend zijn we blij dat we dit allemaal nog mogen meemaken en nog een droge keel hebben op zijn tijd. Afijn morgen nog een uurtje naar de sluis van Holtenau en dan liggen we op de Oostzee voor een paar maandjes en zeilen we naar ons inmiddels 2 de vaderland Denemarken. De Hollandse charters zijn inmiddels ook allemaal langsgeslagen en zullen dit weekend waarschijnlijk het seizoen openen met de Rum regatta in Flensburg, ik durf daar niet naar toe ,ben bang voor de verleiding om een fles Pott Rum aangereikt te krijgen door de organisatie ,en beleeft als ik ben kan ik dat niet weigeren. Wat ben ik sterk he op mijn ouwe dag. Nou namens Elena en Tante Clothilde de herzlige gruze en truste vrienden.

18.Mei.

Rustig weer maar wel wat frisser, we waren een beetje verwend de laatste tijd. Betijds de Flemhutersee verlaten en we konden meteen weer op het kanaal in de wacht, het laatste stukje van het kanaal bevat een aantal nauwe passages en nu wij er voor lagen kregen we 3 rode lichten op de seinpaal, ergo ten strengste verboden door te varen. Nou hou je daar maar aan want Duitse Waterpolitie mannetjes hebben ogen die om hoekjes kunnen kijken en een boete is niet voor de Katze. Na een half uurtje kwam er een pretcontainer de bocht om glijden die inderdaad maar net onder de bruggen door kon. Wat de passagiers op zo een tripje uitgeven kunnen wij 5 jaar met ons scheepje van rond dobberen. Na een uurtje konden we zo mee schutten met een aantal zeeschepen door de sluis en hadden we het zoute water van de Oostzee weer rond het schip. Wij afgemeerd in de jachthaven maar de Fiat Voluntas kon de verleiding van een lopend windje naar Maasholm niet weerstaan en ging door. Vreemd dat mensen met zoveel tijd nog steeds de rust niet kunnen vinden terwijl je nog maanden de tijd heb. Wij morgen rustig naar Kiel voor de traditionele rituelen. Liesbeth parkeert mij op het terras van de Bierstube waar ik hoop dat zij lekker traag gaat winkelen, ha ha . Na nog een biertje en wijntje genuttigd te hebben op het terras bij de vuurtoren van Holtenau aan boord gesmikkeld van de welbekende koteletten van de sluismetzger die werkelijk van een rinoceros lijken afgesneden zo mega als ze zijn rustig avond gehouden en blij de dag afgesloten. WE ZIJN OP DE OOSTZEE. Truste vrienden.

Einde deel 1

